

Prikaz odluke suda

Broj predmeta: 23/12

Sud: Apelacioni
sud Crne

Gore

Odjeljenje: Krivično odjeljenje

Vrsta predmeta: KSŽ -

Drugostepeni krivični predmeti iz oblasti organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina

Vrsta odluke: Presuda

Datum odluke:

17.05.2012.

Prethodna odluka: 17/2011

Ksž.br. 23/12

U IME CRNE GORE

APELACIONI SUD CRNE GORE, u vijeću sastavljenom od sudije ~~Milijana Katnic~~, kao predsjednika vijeća, sudije ~~Seka Pletić~~ i predsjednika suda ~~Svetlane Vujanović~~, kao članova vijeća, uz učešće namještenika Ljiljane Košarac, kao zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog J.R., kog brani adv. J.M., zbog krivičnog djela ~~primanje mita~~ iz čl. 423 st. 1 Krivičnog zakonika (KZ-a), odlučujući ~~o žalbi Vrhovnog državnog tužilaštva Crne Gore~~ - odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizma i ratnih zločina, izjavljenoj na presudu **Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br. 2/11-10 od 21.04.2011.g/** nakon javnog pretresa održanog dana 16.05.2012.g. u prisustvu zamjenika VDT CG - Slavice Popović, optuženog i njegovog branioca, a u odsustvu uređno obavještenog svjedoka oštećenog A.A.A. i njegovog punomoćnika adv. A.K., a nakon tajnog vijećanja i glasanja donio je i javno objavio u prisustvu branioca

optuženog, dana 17.05.2012.g.;

PRESUDA

Odbija se kao neosnovana žalba Vrhovnog državnog tužilaštva Crne Gore – odjeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, korupcije, terorizam i ratnog zločina i potvrđuje presuda Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br. 2/11-10 od 21.04.2011.g..

Troškovi nastali u drugostepenom postupku padaju na teret budžetskih sredstava suda.

O b r a z l o ž e n j e:

Presudom Višeg suda u Bijelom Polju Ks.br 2/11 -10 od 21.04.2011.g. optuženi J.R., osnovom čl. 373 st. 2 Zkp-u, oslobođen je od optužbe da je izvršio krivično djelo primanje mita/iz čl. 423 st. 1 KZ, činjenično predstavljeno u izreci prvostepene presude. Odlučeno je da troškovi krivičnog postupka padnu na teret budžetskih sredstava Crne Gore.

Protiv te presude žalbu je izjavio specijalni tužilac zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Predložio je da se okrivljeni oglasi krivim za počinjeno krivično djelo i kazni po zakonu adekvatno težini krivičnog djela i njega kao učinioca.

U smislu čl. 392 Zakonika o krivičnom postupku (Zkp -u), spisi predmeta su dostavljeni Vrhovnom državnom tužilaštvu na razmatranje i predlog. VDT CG je podneskom Ktž.br. 343/11 od 15.06.2011.g. predložio da se usvoji žalba specijalnog tužioca.

Nakon održane sjednice drugostepenog vijeća Apelacioni sud je u postupku tajnog vijećanja i glasanja utvrdio da postoje razlozi za ukidanje prvostepene presude, zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, pa budući da je treći put rešavao po žalbi odlučeno je da se otvori pretres pred drugostepenim sudom.

Na pretresu pred drugostepenim sudom zamjenik VDT CG ostao je kod izjavljene žalbe i u završnoj riječi predložio da Apelacioni sud optuženog oglasi krivim i osudi po zakonu, dok su optuženi i njegov branilac predložili da se žalba specijalnog tužioca odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda.

Presudom Ksž.br.17/11 od 18.11.2011.g. Apelacioni sud je uvažio žalbu specijalnog tužioca i preinačio prvostepenu presudu na način što je oglasio krivim optuženog J.R. za krivično djelo primanje mita iz čl.423 st. 1 KZ-a i osudio ga na kaznu zatvora u trajanju od 6 mjeseci.

Na presudu Apelacionog suda žalbe su izjavili optuženi i njegov branilac.

Vrhovni sud Crne Gore rješenjem Kž-s I br. 1/12 od 12.03.2012.g., uvažio je žalbe optuženog i njegovog branioca i ukinuo drugostepenu presudu Apelacionog suda i predmet vratio Apelacionom sudu »na ponovni postupak i odlučivanje«.

Optuženi je na ponovnom pretresu pred Apelacionim sudom ponovio odbranu iz prvostepenog postupka s tim što je posebno naglasio da je oštećeni u svojstvu osumnjičenog ukazao na njega kao lice koje mu je tražilo novac da bi sebe spasio od krivičnog progona. Napomenuo je da on nije otkrio prekršaj oštećenog već da se uključio tek kada je trebalo formalno pokrenuti proceduru, pa sve da je i htio da za novac pusti oštećenog, da i pored učinjenog prekršaja prođe granični prelaz, to ne bi mogao učiniti zbog činjenice da su policajci i ostali carinici bili upućeni u prekršaj oštećenog, pa bi time praktično sebe izložio krivičnom gonjenju. Optuženi kao i njegov branilac predložili su da se žalba specijalnog tužioca odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda.

U dokaznom postupku Apelacioni sud je, na saglasan predlog stranaka, pročitani su iskazi svjedoka Š.S., C.I., F.S., R.G., V.M., S.D., M.S., i svjedoka - oštećenog A.A.A. dat na zapisniku pred Višim sudom u Bijelom Polju od 11.05.2009.g. i zapisnik o saslušanju dat pred istražnim sudijom Višeg suda u Zaječaru 22.11.2010.g., Zapisnik o carinskom prekršaju, zapisnik o prepoznavanju od 11.05.2009.g., potvrda o privremeno oduzetoj robi Uprave Carinarnice Bijelo Polje i izvod iz KE na ime okrivljenog, pa je Apelacioni sud nakon ocjene provedenih dokaza navoda optužbe i odbrane, navoda žalbe specijalnog tužioca i odgovora na nju branioca i okrivljenog, odlučio kao u izreci ove presude za koju odluku daje razloge:

Polazeći od redosleda ispitivanja žalbenih osnova Apelacioni sud je najprije ispitao prvostepenu presudu u pogledu eventualne zahvaćenosti bitnom povredom odredaba krivičnog postupka iz čl. 386 st. 1 tačka 8 ZKP-u, osnovom koje prvostepenu presudu žalbom pobija specijalni tužilac, pa je, našao da prvostepena presuda nije zahvaćena ovom bitnom povredom odredaba krivičnog postupka, niti postupak koji joj je prethodio, jer je prvostepeni sud o svim odlučnim činjenicama dao dovoljne i jasne razloge koji nisu protivrečni niti sa izrekom koja takođe nije protivrečna, a interpretirana sadržina dokaza u saglasnosti je sa zapisnicima o tim dokazima koji se nalaze u spisima. Apelacioni sud je ispitao prvostepenu presudu i u pogledu eventualne zahvaćenosti nekom od bitnih povreda krivičnog postupka na koje drugostepeni sud u smislu čl. 398 st. 1 tačka 1 ZKP-u, pazi po službenoj dužnosti, pa je našao da takve povrede nisu počinjene. Prvostepeni sud je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, pa se žalba specijalnog tužioca i po ovom osnovu pokazuje neosnovana.

Naime, prvostepeni sud je nesumnjivo utvrdio da je optuženi J.R. carinik CI u Rožajama i da je u vrijeme koje se optužnicom predjeljuje kao vrijeme izvršenja djela, dakle 11.05.2009.g., u tom svojstvu, dakle službenog lica obavljao službenu dužnost carinika na graničnom prelazu »Dračenovac«. Takođe je nesumnjivo utvrdio da je navedenog dana na pomenuti granični prelaz u Crnu Goru iz Srbije, upravljajući vozilom kombi »Folsfagen« reg. ZA, ulazio oštećeni A.A.A. Takođe je nesumnjivo utvrđeno da je A.A.A. u vozilu prevozio 1.076 slika rađenih na medijapanu, koje nije prijavio, a koje nisu imale prateću dokumentaciju.

Ove činjenice proizilaze iz odbrane optuženog, iskaza svjedoka oštećenog A.A.A., Zapisnika o carinskom prekršaju od 11.05.2009, te iskaza svjedoka Š.S., C.I., F.S., R.G., V.M., S.D., M.S., a koji dokazi su u pogledu tih činjenica saglasni i međusobno se dopunjuju, jer su svi ovi svjedoci potvrdili da je optuženi navedenog dana bio na carinskom prelazu D. u svojstvu službenog lica carinika i da je u Crnu Goru iz Srbije sa kombi vozilom ulazio A.A.A. koji je u vozilu prevozio 1.076 slika rađenih na medijapanu.

Takođe nije sporno da je optuženi bio dužan da kao carinik u okviru ovlašćenja koja ima u obavljanju carinske službe, podnese prijavu za carinski prekršaj i za krivično djelo koje otkrije u obavljanju svoje službene dužnosti. Optuženi ne spori ovu dužnost, a ona proizilazi iz Carinskog zakona i Zakona o carinskoj službi. Naime, u okviru djelokruga rada carinske službe predviđeno je otkrivanje prekršaja vezanih za robu koja se unosi ili iznosi sa carinskog područja, kako to predviđa čl. 5 st. 1 tačka 4 Zakona o carinskoj službi. U obavljanju poslova carinske službe ovlašćeni carinski službenici imaju ovlašćenja propisana Zakonom o carinskoj službi i drugim carinskim propisima, kako to predviđa čl. 12 Zakona o carinskoj službi, a status ovlašćenog carinskog službenika imaju i carinici, kako to predviđa čl. 13 Zakona o carinskoj službi. Dakle, u okviru obavljanja djelokruga carinske službe, ovlašćeni carinski službenik ovlašćen je obavljati pretres i pregled prevoznih sredstava kako to predviđa čl. 22 st. 1 Zakona o carinskoj službi. Obaveza optuženog kao carinika CI Rožaje, da prijavi počinjeni prekršaj proizilazi iz čl. 282 st. 3 i 4 Carinskog zakonika u kom je predviđeno da se o počinjenom prekršaju sastavlja zapisnik u pisanoj formi, koji se mora podnijeti i zavešti kod nadležne carinarnice i mora biti potpisan od strane nadležnog službenika. Obaveza optuženog da kao službeno lice u državnom organu prijavi krivično djelo za koje se gori po službenoj dužnosti, za koje sazna u vršenju svoje dužnosti, proizilazi iz čl. 254 st. 1 ZKP-u.

Sporno je da li je optuženi tražio da mu A.A.A. da 500,00 €, da ga ne bi prijavio za carinski prekršaj, odnosno za krivično djelo.

Optuženi u odbrani u kontinuitetu negira da je tražio novac od A.A.A. da ga ne bi prijavio za prekršaj.

Oštećeni A.A.A. u prvom iskazu pred istražnim sudijom, koji je dat istog dana kada se događaj desio, tvrdi da mu je carinik tražio 500,00 € i to kada je pozvan od policajca da uđe u kućicu u koju su prethodno ušla dva carinika, koji su iz paketa (iz njegovih kola) prethodno uzeli 2-je slike i unijeli ih u kućicu, a on je shvatio da su ih uzeli radi uzorka. Dakle, na tom saslušanju je tvrdio da ga je u kućici višoj carinik pitao koliko ima slika i da li ima papire za njih, pa kad je cariniku objasnio da su to njegove slike i da namjerava da ih prodaje u Budvi, carinik mu je rekao da postoje dva rješenja tog problema. Naime, kako oštećeni u prvom iskazu objašnjava, ovaj carinik mu je tada rekao da pošto nema papire za slike ili da im da 500,00 € da podijele i da svi budu zadovoljni ili da mu slike oduzmu.

Na saslušanju kod istražnog sudije u Zaječaru, koje saslušanje je obavljeno 22.10.2010.g., dakle godinu i pet mjeseci nakon događaja u pitanju, oštećeni A.A.A. je promijenio iskaz tvrdeći da mu optuženi nije tražio 500,00 € da ga ne prijavi za prekršaj i da je tako rekao na ranijem saslušanju jer je bio u nekom rastrojstvu i kivan na ponašanje carinika sa kojim se posvađao jer mu je rekao da ne može sa slikama ni da se vrati u Srbiju što je on htio, jer slike nije prijavio i da moraju da mu

ih oduzmu, pa da tada može nastaviti put u CG. Naveo je da je J. napisao zapisnik koji je bio većinom tačan ali da je on odbio da ga potpiše jer je smatrao da je netačan. Objasnio je da je izjavu u Bijelom Polju dao u stanju visokog šećera pošto insulin nije primio u 7 ujutro i u 14h i uz to je bio nervozan i u strahu za ličnu i imovinsku sigurnost.

Iz zapisnika o prepoznavanju se utvrđuje da je oštećeni, nakon što je dao svjedočki iskaz kod istražnog sudije Višeg suda u Bijelom Polju dana 11.05.2009.g. u 18,15 h u kom je između ostalog opisao carinika koji mu je tražio novac, istog dana u 21,59 h izvršio i radnju prepoznavanja u prisustvu VDT-Bijelo Polje i između 5 lica prepoznao optuženog J.R. kao carinika koji mu je tražio 500.00 € da mu ne bi podnosio prekršajnu prijavu.

Ocjenjujući iskaz svjedoka oštećenog iz prekrivičnog postupka i kod istražnog sudije u Zaječaru, a dovodeći ih u vezu sa ostalim dokazima, pri tom imajući u vidu razloge ukidnog rješenja Vrhovnog suda Crne Gore Kžs I br. 1/12 od 12.03.2012.g. Apelacioni sud je ocijenio da nema dovoljno dokaza da bi se na pouzdan način moglo utvrditi da je optuženi od oštećenog A.A.A. tražio 500,00 € da ga ne prijavi za učinjeni carinski prekršaj. Naime, Apelacioni sud je imao u vidu da se pomenutom odlukom Vrhovnog suda ukazuje da se iz činjenice da je svjedok oštećeni prepoznao optuženog, ne može izvesti zaključak o istinitosti tvrdnje oštećenog da mu je optuženi kritičnom prilikom tražio novac, kakav zaključak je u osuđujućoj odluci izveo Apelacioni sud.

Apelacioni sud je takođe imao u vidu da se u razlozima odluke Vrhovnog suda ukazuje da se iz činjenice što je svjedok A.A.A. na carinskom zapisniku napisao »imam primjedbe na zapisnik i na rad carinskih organa, koje ću iznijeti kod sudije za prekršaje ili nekog drugog nadležnog organa«, ne može izvesti zaključak koji je prethodno izvodio Apelacioni sud u osuđujućoj odluci, a naime, da takva primjedba potvrđuje iskaz ovog svjedoka iz prethodnog postupka da mu je optuženi tražio novac, već da je za takav zaključak po stanovištu Vrhovnog suda prethodno nužno saslušanje ovog svjedoka u pravcu njegovog izjašnjenja u čemu su se te primjedbe sastojale.

Uvažavajući ovakve razloge ukidne odluke Vrhovnog suda Kžs I br. 1/12 od 12.03.2012.g., a pri tom imajući u vidu da se uredno pozvani svjedok – oštećeni A.A.A. nije odazvao pozivu da pristupi na glavni pretres pred Apelacionim sudom, te uvažavajući ograničenja koja Apelacioni sud ima da obezbjedi prisustvo ovog svjedoka na pretresu, budući je strani državljanin i živi u drugoj državi, a pri tom cijeneći ono na šta je insistirao Vrhovni sud, a naime da je oštećeni pred sudom u Zaječaru izjavio da je dao iskaz pred istražnim sudijom u Bijelom Polju u rastrojstvu i kivan na carinike, te da je imao visok šećer i bio u strahu za ličnu sigurnost i imovinu, Apelacioni sud je ocijenio da je žalba specijalnog tužioca neosnovana i da prvostepeni sud nije pogrešno utvrdio činjenično stanje kada je u nedostatku dokaza oslobodio optuženog od optužbe.

Na osnovu izloženog, a osnovom čl.406 ZKP-u, odlučeno je kao u izreci presude.

APELACIONI SUD CRNE GORE
Podgorica, dana 17.05.2012.g.

Zapisničar,
Ljiljana Košarac s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA - SUDIJA
Milivoje Katnić s.r.